

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง drink and food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ โรงเรียนวัดดอนสาลี (สาลีประชาสรรค์)

นางสาวศศิณ อึ้งโพธิ์

โรงเรียนวัดดอนคา (ขอบรมประชาสรรค์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Drink and Food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ โดยใช้แบบฝึกหัด และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ จำนวน ๒๐ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง การวิจัยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวโดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบบันทึกผลการเรียนรู้

การดำเนินการวิจัยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากนั้นจัดทำแบบฝึกหัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัด และทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมถึงผลการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ ๖.๒๐ คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ ๘.๗๕ คะแนน โดยมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๒.๕๕ คะแนน นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกหัดเรื่อง Drink and Food สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ ให้สูงขึ้น และสามารถนำไปใช้เป็นส่วนเสริมในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, แบบฝึกหัด, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, อาหารและเครื่องดื่ม, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญต่อการสื่อสาร การศึกษา และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงควรพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการเขียนคำศัพท์และการสะกดคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนประโยคและการสื่อสาร ผลการวิจัยของ Junttila และ Ylinen (๒๐๒๐) พบว่า การฝึกคำศัพท์ภาษาต่างประเทศอย่างมีจุดมุ่งหมาย และให้เด็กได้ฝึกผลิตคำ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้รูปคำและความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น Junttila & Ylinen (๒๐๒๐)

จากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ พบว่า นักเรียนบางส่วนยังมีปัญหาในการเขียนและสะกดคำศัพท์ โดยเฉพาะคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงภาพ ความหมาย และรูปคำได้อย่างถูกต้อง ประกอบกับผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งต้องเรียนรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นลำดับขั้นและต่อเนื่อง ทั้งนี้ Wang และ Lee (๒๐๒๑) พบว่า การนำเสนอคำศัพท์พร้อมกับภาพช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่าการนำเสนอคำศัพท์ด้วยข้อความหรือเสียงเพียงอย่างเดียว Wang & Lee (๒๐๒๑)

แบบฝึกหัดเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนและฝึกใช้คำศัพท์ซ้ำอย่างเป็นระบบ โดยสามารถจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและใช้ภาพประกอบเพื่อเชื่อมโยงความหมายกับรูปคำ ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ เพื่อให้ นักเรียนสามารถจดจำความหมายและเขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง ตลอดจนยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวางพื้นฐานสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Drink and Food) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

๒. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Drink and Food)

๓. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Drink and Food)

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่องอาหารและเครื่องดื่ม (Drink and Food) มีทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ โดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัดได้รับการออกแบบให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากภาพ ฝึกเขียนและสะกดคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งทบทวนคำศัพท์อย่างเป็นลำดับและต่อเนื่อง โดยกำหนดให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food เป็นตัวแปรต้น และทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นตัวแปรตาม

ซึ่งพิจารณาจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้คาดว่าจะหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดแล้ว นักเรียนจะมีทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (One-Group Pretest–Posttest Design) เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ที่มีต่อทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ ผู้วิจัยดำเนินการโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัด และทำแบบทดสอบหลังเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ผลการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ จำนวน ๒๐ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบจัดการเรียนรู้และพบปัญหาด้านการเขียนและการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Drink and Food ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่ใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- ๑) แบบฝึกหัดการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Drink and Food ซึ่งมีกิจกรรมเชื่อมโยงภาพกับคำศัพท์ การเติมตัวอักษร การเรียงตัวอักษร และการเขียนคำศัพท์
- ๒) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และ
- ๓) แบบบันทึกคะแนนและผลการผ่านเกณฑ์ของนักเรียน ผู้วิจัยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และข้อคำถามก่อนนำเครื่องมือไปใช้ พร้อมทั้งปรับปรุงภาษาและระดับความยากให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทราบ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดทักษะพื้นฐานด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แล้วดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ให้นักเรียนฝึกจดจำความหมาย เขียน และสะกดคำศัพท์อย่างเป็นลำดับ เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งมีระดับความยากเทียบเคียงกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วรวบรวมคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ และค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับหลังเรียน เพื่อแสดงพัฒนาการด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง ตาราง และกราฟประกอบ

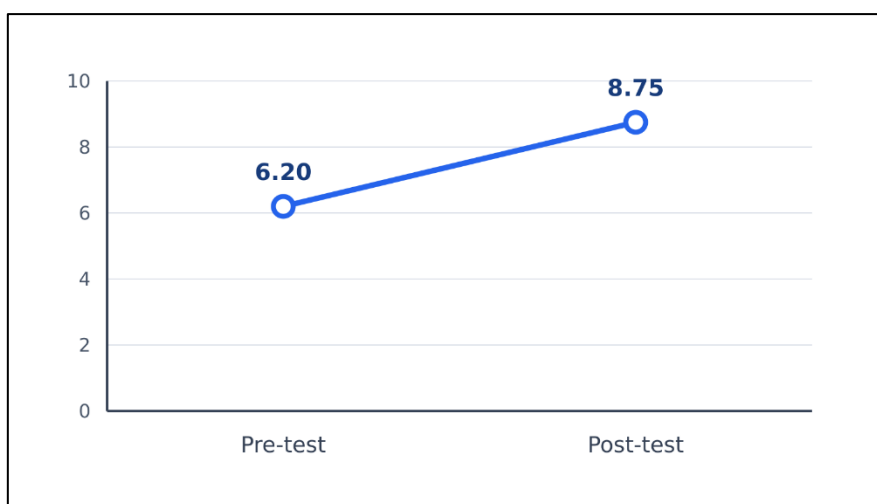
สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนจำนวน ๒๐ คน ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๖.๒๐ คะแนน และหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกหัด นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น ๘.๗๕ คะแนน คิดเป็นคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย ๒.๕๕ คะแนน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำความหมาย เขียน และสะกดคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มได้ถูกต้องมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ดังนั้น แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food จึงเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นสื่อเสริมในการจัดการเรียนรู้หรือการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

ภาพที่ ๑ ผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒ มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนเท่ากับ ๘.๗๕ คะแนน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนซึ่งเท่ากับ ๖.๒๐ คะแนน โดยมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๒.๕๕ คะแนน และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ ผลดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food สามารถช่วยพัฒนาการจดจำรูปคำ การเชื่อมโยงคำศัพท์กับความหมาย ตลอดจนการเขียนและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกหัดมีภาพประกอบ เนื้อหาใกล้ตัว และเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติซ้ำอย่างเป็นลำดับจากง่ายไปยาก

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Junttila และ Ylinen (๒๐๒๐) ซึ่งพบว่า การฝึกคำศัพท์ภาษาต่างประเทศอย่างมีจุดมุ่งหมายและเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกผลิตคำช่วยส่งเสริมการเรียนรู้รูปคำและความหมายของคำศัพท์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Wang และ Lee (๒๐๒๑) ที่พบว่า การนำเสนอคำศัพท์ร่วมกับภาพช่วยให้ผู้เรียน

เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีกว่าการนำเสนอด้วยข้อความหรือเสียงเพียงอย่างเดียว จึงกล่าวได้ว่าการใช้ภาพประกอบรวมกับการฝึกเขียนซ้ำในแบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงภาพ ความหมาย และรูปคำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครูระหว่างทำกิจกรรมยังช่วยให้นักเรียนแก้ไขข้อผิดพลาดในการสะกดคำและเกิดความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม นักเรียนจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ ยังไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งอาจเกิดจากความแตกต่างด้านพื้นฐานทางภาษา ความสามารถในการจดจำ และระยะเวลาในการฝึกฝน ดังนั้น ครูควรจัดกิจกรรมซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล เพิ่มการฝึกซ้ำโดยใช้ภาพ บัตรคำ เกม และกิจกรรมที่หลากหลาย รวมทั้งติดตามพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลอง ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือมีกลุ่มเปรียบเทียบ เพื่อให้สามารถอธิบายผลของแบบฝึกหัดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ ๑ ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๒

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน(คน)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
คะแนนก่อนเรียน	๒๐	๖.๒๐	๖๒.๐๐
คะแนนหลังเรียน	๒๐	๘.๗๕	๘๗.๕๐
คะแนนพัฒนาการ	๒๐	๒.๕๕	๒๕.๕๐

ตารางที่ ๒ ผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการประเมิน	จำนวนนักเรียน(คน)	ร้อยละ
ผ่านเกณฑ์	๑๘	๙๐
ไม่ผ่านเกณฑ์	๒	๑๐
รวม	๒๐	๑๐๐

หมายเหตุ: การคำนวณร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในตารางที่ ๑ ใช้คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนนเป็นฐาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกหัด เรื่อง Drink and Food สามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำแบบฝึกหัดไปใช้ร่วมกับภาพ บัตรคำ เกมทางภาษา และกิจกรรมฝึกเขียนซ้ำอย่างต่อเนื่อง โดยจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนทันที สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ ควรจัดกิจกรรมซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลและเพิ่มเวลาในการฝึกฝนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้ การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลอง ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น หรือใช้กลุ่มควบคุมเพื่อเปรียบเทียบผล รวมทั้งอาจศึกษาผลของแบบฝึกหัดที่มีต่อความคงทนในการจดจำคำศัพท์และความพึงพอใจของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

Junttila, K., & Ylinen, S. (๒๐๒๐). Intentional training with speech production supports children’s

learning the meanings of foreign words: A comparison of four learning tasks. *Frontiers in Psychology*, 11, Article 11008. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.011008>

Tsiritakis, I. K., Grünke, M., Spantidakis, I., Vassilaki, E., & Stavrou, N. A. M. (2020). The impact of an explicit writing intervention on EFL students' short story writing. *Frontiers in Education*, 5, Article 562128. <https://doi.org/10.3389/feduc.2020.562128>

Wang, S., & Lee, C. I. (2020). Multimedia gloss presentation: Learners' preference and the effects on EFL vocabulary learning and reading comprehension. *Frontiers in Psychology*, 11, Article 502510. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.502510>